

Nyilas Atila

PILISI RIGMUS

(Egy babonakönyv nyomán)

A hétfő üresnap.
Kedden járnak a gonoszak.
A szerda lyukasztónap,
a csütörtök a tök neve napja.

Ördögidézésre péntek
a legalkalmasabb,
a szombat asszonyi
dologtöltő nap.

A vasárnap vasalt ruha
a templomban lángra kap,
s aki vasárnap farag,
az Isten ujját faragja —

kiránduló kezemben
mozdul Isten ujjá,
gyermekeim kezében
mozdul Isten újra.

VARÁZSIGE

Patroklosznak

Ha ő hal meg előbb,
akkor te még élsz.

Ha te halsz meg előbb,
ő életben marad.

Ha együtt,
akkor boldogan.

Sebezhetetlen,
akinek barátja van.

VADÁSZAT

A kilátást a felnövő fenyők egyre jobban szűkítik.
Szellő himbálja az ágra akasztott madáretetőt.
Simi helyből ugorva nem éri el, a kútkávától,
az arra fektetett lapról pedig túl kockázatos lenne.
Forgatja a fülét mint periszkópot, aztán meglapul.

Lesben áll a fa tövénél, alsó ágaitól takarva,
hátha alászáll valamely madár a lehulló magra,
és mindig akad, amelyik megteszi ezt neki –
egy-egy szén- vagy kékcinege, meggyvágó, pinty.
Ne hidd, hogy a tápláléklánc a kertben megszakad.

POLGÁRI

Mi a polgárit jogi aktusnak,
a templomit tartottuk esküvőnek,
a hivatalba csak tanúkat hívtunk,
tisztá feketében mentünk,
és talán késtünk is egy-két percet.

Virág jövődöbelim hajában,
és zene nélkül vonultunk be.
Az anyakönyvvezető nehezen viselte,
hogy az ottani szerződéskötésnek
nincs tekintélye a szemünkben,

rángatózott az arca, én meg
az üres széksorokra sandítva
odasúgtam az öcsémnek:
„Látod, milyen sok barátom van?”
Egyszóval jól szórakoztunk.

Haver (fa, 2014)